

รูปแบบภาวะผู้นำกับความสำเเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน Leadership Style and Success of Tourism Operators in the Northern Region

ปริญญญา บรรจงมณี¹ และสุเมธ ฐวดาราทระกูล²
Parinya Bunjongmanee and Sumeth Tuvadaratragool

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบภาวะผู้นำของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน 2) ศึกษาความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน 3) เปรียบเทียบความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 4) เปรียบเทียบความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน จำแนกตามรูปแบบภาวะผู้นำ กลุ่มตัวอย่างคือผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 162 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (ค่าที) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพร้อมการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนส่วนใหญ่มีรูปแบบภาวะผู้นำแบบसानประโยชน์ ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้ประกอบการที่มีอายุ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน และจำนวนพนักงานต่างกัน ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป มีรายได้ต่อเดือน 150,001 บาทขึ้นไป มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีทุนจดทะเบียน 2,000,001 บาทขึ้นไป และมีจำนวนพนักงาน 11-15 คน ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนมากกว่ากลุ่มอื่นในหมวดเดียวกัน และผู้ประกอบการที่มีรูปแบบภาวะผู้นำต่างกัน ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ประกอบการที่มีรูปแบบภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลงให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนมากกว่าแบบसानประโยชน์และแบบไม่ใช่ผู้นำ

คำสำคัญ: รูปแบบภาวะผู้นำ ความสำเร็จของผู้ประกอบการ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว

Abstract

The research aims 1) to study leadership style of tourism operators in the Northern Region, 2) to study success factors of tourism operators in the Northern

¹ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด อีเมล parinya.bunjongmanee@stamford.edu

Post Graduate Studies, Stamford International University, Email: parinya.bunjongmanee@stamford.edu

² บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด อีเมล sumeth.tuvadaratragool@stamford.edu

Post Graduate Studies, Stamford International University, Email: sumeth.tuvadaratragool@stamford.edu

Region, 3) to compare the success of tourism operators in the Northern Region classified by personal factors, and 4) to compare the success of tourism operators in the Northern Region classified by leadership style. A total sample of 162 tourism operators, who are operating tourism business in the Northern Region. Questionnaire was employed as data collection tool. Statistics used included frequency, percentage, mean, standard deviation, Independent-Samples t-test, One-Way ANOVA, and Scheffe's Method.

The result showed that most tourism operators in the Northern Region have transactional leadership, the overall success factors of tourism operators in the Northern Region are at high level, the tourism operators who have difference in age, monthly income, education, registered capital, and number of employees differently pay attention to the success of tourism operators in the Northern Region at 0.05 statistical significance level, particularly, the tourism operators, who are 61 years old and over, earn a monthly revenue of 150,001 Baht and over, complete a master's degree, have registered capital of 2,000,001 Baht and over, and have 11-15 employees, pay relatively more attention to the success than other groups, and the tourism operators who have difference in leadership style differently pay attention to the success of tourism operators in the Northern Region at 0.05 statistical significance level. Particularly, the tourism operators who have a transformation leadership style pay relatively more attention to the success than those having other styles.

Keywords: Leadership Style, Success of operators, Tourism Operating

บทนำ

ท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินได้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังมีบทบาทกระตุ้นให้มีการนำทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง โดยผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นได้นำมาประดิษฐ์เป็นหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อขายเป็นของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยวได้ (ปิยะนุช มีเหว่าพันธ์, 2556) ซึ่งผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นจะรวมกลุ่มกันและทำการคัดเลือกผู้นำของท้องถิ่นขึ้นมา โดยผู้นำดังกล่าวต้องมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพยากรของท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่นของตนประสบความสำเร็จในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวอันดับต้นของประเทศไทย

ภาวะผู้นำหมายถึงความสามารถของบุคคลที่จะสร้างอิทธิพลหรือแรงจูงใจ และทำให้ผู้อื่นดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพและความสำเร็จขององค์กร (House, Hanges, Javidan, Dorfman, & Gupta, 2004) ภาวะผู้นำของผู้นำถือว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งการพัฒนาองค์กรให้ก้าวหน้าควรเริ่มต้นที่การสร้างภาวะผู้นำให้เกิดขึ้นกับผู้นำองค์กร โดยเริ่มต้นจากคุณสมบัติของความเป็นผู้นำในตนเองที่ทำให้ผู้อื่นรู้สึกสัมผัสได้ เนื่องจากการนำเป็นทั้ง

ศาสตร์และศิลป์ ผู้นำจึงต้องเป็นผู้ที่มีทั้งศาสตร์และศิลป์ในตนเองที่สร้างความโดดเด่นในกลุ่ม ทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มที่จะให้ความไว้วางใจและเชื่อใจว่าสามารถนำไปสู่ความสำเร็จและได้รับความร่วมมือ นอกเหนือไปจากนั้นคือการได้รับความเคารพนับถือซึ่งเป็นส่วนช่วยในส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจในฐานะผู้นำองค์กรสามารถดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Phinit Kotakarn, 2559) ส่งผลถึงความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กและ ขนาดใหญ่ โดยไม่คำนึงว่าจะองค์กรนั้นจะอยู่ในธุรกิจประเภทใด ซึ่งความสำเร็จของการประกอบการได้แก่ การเติบโตของรายได้ เวลาในการดำเนินงานและคามมั่นคงขององค์กร (Mesh, Huynh, & Jessup, 2005)

ธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนเป็นอีกภูมิภาคหนึ่งที่มีการท่องเที่ยวมีอิทธิพลอย่างสูง นับได้ว่าเป็นธุรกิจอีกประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อประเทศในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจให้ดีขึ้น ซึ่งในการดำเนินธุรกิจนั้นต้องอาศัยภาวะความเป็นผู้นำของเจ้าของหรือผู้ประกอบการในการดำเนินงานและการบริหารจัดการธุรกิจ เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามแผนที่เจ้าของหรือผู้ประกอบการได้วางไว้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบภาวะผู้นำกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน เพื่อนำผลจากการวิจัยไปทำการเผยแพร่ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนให้สามารถปรับตัวในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้ และนักวิจัยที่สนใจในด้านการท่องเที่ยวในการสร้างประโยชน์ต่อแนวทางในการวางแผนกลยุทธ์ การบริหาร และการตลาดในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบภาวะผู้นำของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน
2. เพื่อศึกษาความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน จำแนกตามรูปแบบภาวะผู้นำ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ประกอบการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างกัน
2. ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบภาวะผู้นำแตกต่างกันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของงานวิจัยนี้ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในงานวิจัยนี้หมายถึง ผู้ที่ทำการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดสรรจัดการหรือการให้บริการ รวมถึงการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก อาหาร ที่พัก หรือมัคคุเทศก์ให้กับนักท่องเที่ยว โดยต้องเป็นผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2511 (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2551)

เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนจึงใช้สูตรการคำนวณจำนวนตัวอย่างของ Cochran (1953) โดยกำหนดสัดส่วนประชากรที่ต้องการสุ่มเท่ากับ 0.88 ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และสัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 โดยแบ่งกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนออกเป็น 9 จังหวัด (Cluster Sampling) กำหนดตัวอย่างจังหวัดละ 18 รายเท่ากัน (Quota Sampling) รวมจำนวนตัวอย่างเท่ากับ 162 ราย และทำการคัดเลือกตัวอย่างที่เป็นเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตามความหมายข้างต้น ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตของงานวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: งานวิจัยนี้ได้นำแนวคิดทฤษฎีของ Bass and Avolio (1994) มาสร้างตัวแปรรูปแบบภาวะผู้นำและแนวคิดทฤษฎีของ P.J. Gardiner Institute for Enterprise and Entrepreneurship (2003) มาสร้างตัวแปรตาม

ขอบเขตด้านตัวแปร: ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ต่อเดือน ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ และ 2) รูปแบบภาวะผู้นำ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำแบบसानประโยชน์ และ ภาวะผู้นำแบบไม่ใช่ผู้นำ ตัวแปรตาม คือความสำเร็จของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางด้านการเงิน ความเจริญเติบโตของธุรกิจ ความมีชื่อเสียงของธุรกิจ ในอุตสาหกรรม และความมีชื่อเสียงของธุรกิจชุมชน

ขอบเขตด้านระยะเวลา: งานวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาระหว่าง มิถุนายน 2559 กับ มิถุนายน 2560

เครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลรูปแบบภาวะผู้นำของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือ เป็นข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายความว่า มีความสำคัญมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายความว่า มีความสำคัญมาก

ระดับคะแนน 3 หมายความว่า มีความสำคัญปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายความว่า มีความสำคัญน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายความว่า มีความสำคัญน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายความว่า มีความสำคัญมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายความว่า มีความสำคัญมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายความว่า มีความสำคัญปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายความว่า มีความสำคัญน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายความว่า มีความสำคัญน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ก่อนทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามของงานวิจัยนี้ได้รับการตรวจสอบคุณภาพ 2 ด้าน ประกอบด้วย

1. ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านได้พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของคำถามทุกข้อในแบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยนี้ เท่ากับ 1 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าข้อคำถามของแบบสอบถามสอดคล้องกับเนื้อหาการวิจัย

2. ค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability) หลังจากที่ใช้แบบสอบถามผ่านเกณฑ์ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ได้ถูกนำไปทดสอบ (Pre-test) กับประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย จำนวน 30 ชุด โดยแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.884 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแบบสอบถามของงานวิจัยนี้มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ตามขั้นตอนต่อไปได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทีมวิจัยติดต่อประสานงานกับตัวแทนเครือข่ายผู้ประกอบการที่เคยติดต่อกันมาก่อนในแต่ละจังหวัด

2. ส่งแบบสอบถามพร้อมคำชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้กับตัวแทนและเครือข่ายดังกล่าว

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของแบบสอบถามและทำการลงรหัสแบบสอบถาม

4. ทำการบันทึกข้อมูลของแบบสอบถามที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วในโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบแบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระกัน (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's method)

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.85 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 30.87 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 90,001-120,000 บาท ร้อยละ 23.46 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 58.65 ทุนจดทะเบียนของธุรกิจระหว่าง 500,001 -1,000,000 บาท ร้อยละ 36.41 มีพนักงานน้อยกว่า 6 คน ร้อยละ 60.50 และมีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจอยู่ระหว่าง 1-3 ปี กับ 13 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 24.08

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1: รูปแบบภาวะผู้นำของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 1 รูปแบบภาวะผู้นำของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน

รูปแบบภาวะผู้นำของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน	จำนวน	ร้อยละ
ภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลง	45	27.78
ภาวะผู้นำแบบसानประโยชน์	78	48.14
ภาวะผู้นำแบบไม่ใช้ผู้นำ	39	24.08
รวม	162	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนส่วนใหญ่มีภาวะผู้นำแบบसानประโยชน์ จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.14 รองลงมา ได้แก่ ภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลง จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.78 และภาวะผู้นำแบบไม่ใช้ผู้นำ จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.08 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2: ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 2 ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน

ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ	ลำดับที่
ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางด้านการเงิน	3.73	0.61	มาก	2
ความเจริญเติบโตของธุรกิจ	3.70	0.65	มาก	3
ความมีชื่อเสียงของธุรกิจในอุตสาหกรรม	3.66	0.61	มาก	4
ความมีชื่อเสียงของธุรกิจในชุมชน	3.89	0.64	มาก	1
รวม	3.74	0.54	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่าความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความมีชื่อเสียงของธุรกิจในชุมชนมาเป็นลำดับแรก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89) รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางด้านการเงิน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73) ความเจริญเติบโตของธุรกิจ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70) และความมีชื่อเสียงของธุรกิจในอุตสาหกรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3: การเปรียบเทียบความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบภาพรวมความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนในภาพรวม		
	t/F	p-value	แปลผล
เพศ	-0.64	0.52	ไม่แตกต่าง
อายุ	2.28	0.05*	แตกต่าง
รายได้ต่อเดือน	7.72	0.00*	แตกต่าง
ระดับการศึกษา	9.51	0.00*	แตกต่าง
ทุนจดทะเบียน	4.10	0.00*	แตกต่าง
จำนวนพนักงาน	11.92	0.00*	แตกต่าง
ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ	1.57	0.17	ไม่แตกต่าง

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ ($F=2.28$, $p\text{-value}=0.05$) รายได้ต่อเดือน ($F=7.72$, $p\text{-value}=0.00$) ระดับการศึกษา ($F=9.51$, $p\text{-value}=0.00$) ทุนจดทะเบียน ($F=4.10$, $p\text{-value}=0.00$) และจำนวนพนักงาน ($F=11.92$, $p\text{-value}=0.00$) ต่างกัน ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้ประกอบการที่มีเพศ ($t=-0.64$, $p\text{-value}=0.52$) และระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ ($F=1.57$, $p\text{-value}=0.17$) ต่างกัน ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนไม่แตกต่างกัน ซึ่งรายละเอียดด้านอายุ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา ทุนจดทะเบียน และจำนวนพนักงานสามารถนำมาสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน ด้านอายุ

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ	น้อยกว่า 21 ปี		21-30 ปี		31-40 ปี		41-50 ปี		51-60 ปี		61 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางด้านการเงิน	3.25	0.35	3.71	0.69	3.83	0.53	3.55	0.63	3.79	0.61	4.25	0.35
ความเจริญเติบโตของธุรกิจ	3.37	1.24	3.79	0.70	3.73	0.60	3.51	0.64	3.78	0.64	4.30	0.41
ความมีชื่อเสียงของธุรกิจในอุตสาหกรรม	3.25	0.35	3.61	0.79	3.67	0.64	3.59	0.54	3.75	0.56	4.05	0.54

ความมีชื่อเสียง ของธุรกิจใน ชุมชน	3.25	0.35	3.92	0.80	3.97	0.60	3.73	0.64	3.94	0.61	4.40	0.52
ภาพรวม	3.28	0.57	3.76	0.68	3.80	0.50	3.59	0.52	3.81	0.52	4.25	0.42

จากตารางที่ 4 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=4.25$) ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนมากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 51-60 ปี ($\bar{X}=3.81$) 31-40 ปี ($\bar{X}=3.80$) 21-30 ปี ($\bar{X}=3.76$) 41-50 ปี ($\bar{X}=3.59$) และน้อยกว่า 21 ปี ($\bar{X}=3.28$) ตามลำดับ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่แสดงในตารางถัดไป

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนในภาพรวม ด้านอายุ วิชีเพเฟ

อายุ	น้อยกว่า 21 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี	61 ปีขึ้นไป
น้อยกว่า 21 ปี	-	-0.476	-0.521	-0.311	-0.533	-0.969*
21-30 ปี		-	-0.045	0.164	-0.057	-0.493
31-40 ปี			-	0.210	-0.012	-0.448
41-50 ปี				-	-0.222	-0.656*
51-60 ปี					-	-0.436
61 ปีขึ้นไป						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไปให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีอายุน้อยกว่า 21 ปี และอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน ด้านรายได้ต่อเดือน

ความสำเร็จของ ผู้ประกอบการฯ	ไม่เกิน 30,000 บาท		30,001- 60,000 บาท		60,001- 90,000 บาท		90,001- 120,000 บาท		120,001- 150,000 บาท		150,001 บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ความสามารถใน การสร้าง เจริญเติบโต ทางการเงิน	3.43	0.46	3.76	0.83	3.58	0.62	3.48	0.51	3.93	0.47	4.10	0.40
ความเจริญเติบโต ของธุรกิจ	3.53	0.67	3.83	0.71	3.46	0.58	3.36	0.57	3.79	0.44	4.21	0.58
ความมีชื่อเสียงของ ธุรกิจใน อุตสาหกรรม	3.49	0.57	3.77	0.64	3.60	0.73	3.37	0.54	3.76	0.48	4.02	0.54

ความมีชื่อเสียงของ ธุรกิจในกลุ่มชน	3.87	0.71	4.12	0.70	3.61	0.74	3.55	0.59	3.95	0.45	4.23	0.46
ภาพรวม	3.58	0.51	3.87	0.59	3.56	0.59	3.44	0.49	3.86	0.42	4.14	0.34

จากตารางที่ 6 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อเดือน 150,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X}$ =4.14) ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน มากกว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001-60,000 บาท ($\bar{X}$ =3.87) 120,001-150,000 บาท ($\bar{X}$ =3.86) ไม่เกิน 30,000 บาท ($\bar{X}$ =3.58) 60,001-90,000 บาท ($\bar{X}$ =3.56) และ 90,001-120,000 บาท ($\bar{X}$ =3.44) ตามลำดับ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่แสดงในตารางถัดไป

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนในภาพรวม ด้านรายได้ต่อเดือน ด้วยวิธีเชฟเฟ

รายได้ต่อเดือน	ไม่เกิน 30,000 บาท	30,001- 60,000 บาท	60,001- 90,000 บาท	90,001- 120,000 บาท	120,001- 150,000 บาท	150,001 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 30,000 บาท	-	-0.293	0.017	0.137	-0.276	-0.560*
30,001-60,000 บาท		-	0.310	0.430*	0.017	-0.267
60,001-90,000 บาท			-	0.120	-0.293	-0.577*
90,001-120,000 บาท				-	-0.414*	-0.698*
120,001-150,000 บาท					-	-0.284
150,001 บาทขึ้นไป						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 30,000 บาทกับ 150,001 บาทขึ้นไป 30,001-60,000 บาทกับ 90,001-120,000 บาท 60,001-90,000 บาทกับ 150,001 บาทขึ้นไป 90,001 บาทกับ 120,001-150,000 บาท และ 90,001-120,000 บาทกับ 150,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน ด้านการศึกษา

ความสำเร็จของ ผู้ประกอบการ	มัธยมศึกษา ตอนต้น		มัธยมศึกษา ตอนปลาย		อนุปริญญา		ปริญญาตรี		ปริญญาโท	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ความสามารถในการสร้าง ความเจริญเติบโตทางด้าน การเงิน	3.15	0.91	3.84	0.65	3.53	0.50	3.69	0.50	4.27	0.63
ความเจริญเติบโตของธุรกิจ	3.30	0.63	3.95	0.69	3.51	0.50	3.62	0.63	4.26	0.50

ความมีชื่อเสียงของธุรกิจในอุตสาหกรรม	3.45	0.55	3.62	0.60	3.70	0.53	3.56	0.58	4.21	0.57
ความมีชื่อเสียงของธุรกิจในกลุ่มชน	3.60	0.41	3.89	0.72	3.80	0.62	3.79	0.62	4.52	0.43
ภาพรวม	3.37	0.49	3.83	0.58	3.64	0.48	3.67	0.49	4.32	0.43

จากตารางที่ 8 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ($\bar{X}=4.32$) ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนมากกว่าผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ($\bar{X}=3.83$) ระดับปริญญาตรี ($\bar{X}=3.67$) ระดับอนุปริญญา ($\bar{X}=3.64$) และ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X}=3.37$) ตามลำดับ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่แสดงในตารางถัดไป

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนในภาพรวม ด้านการศึกษา ด้วยวิธีเชฟเฟ

การศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-0.451	-0.261	-0.291	-0.943*
มัธยมศึกษาตอนปลาย		-	0.189	0.159	-0.492
อนุปริญญา			-	-0.030	-0.682*
ปริญญาตรี				-	-0.652*
ปริญญาโท					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 9 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน ด้านทุนจดทะเบียน

ความสำเร็จของผู้ประกอบการฯ	ไม่เกิน 100,000 บาท		100,001-500,000 บาท		500,001-1,000,000 บาท		1,000,001-1,500,000 บาท		1,500,001-2,000,000 บาท		2,000,001 บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ความสามารถในการสร้างกำไรสุทธิเติบโตทางด้านการเงิน	3.24	0.70	3.65	0.59	3.83	0.57	3.99	0.48	3.95	0.42	3.75	0.35
ความเจริญเติบโตของธุรกิจ	3.41	0.72	3.57	0.63	3.76	0.63	3.88	0.49	3.98	0.70	4.38	0.53

ความมีชื่อเสียงของ ธุรกิจ อุตสาหกรรม	3.27	0.58	3.56	0.61	3.75	0.58	3.88	0.56	3.93	0.51	4.25	0.35
ความมีชื่อเสียงของ ธุรกิจในชุมชน	3.59	0.55	3.84	0.71	3.92	0.59	4.08	0.64	4.00	0.72	4.37	0.17
ภาพรวม	3.38	0.49	3.66	0.55	3.81	0.54	3.96	0.45	3.97	0.45	4.19	0.18

จากตารางที่ 10 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 2,000,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X}$ =4.19) ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน มากกว่าผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 1,500,001-2,000,000 บาท ($\bar{X}$ =3.97) 1,000,001-1,500,000 บาท ($\bar{X}$ =3.96) 500,001-1,000,000 บาท ($\bar{X}$ =3.81) 100,001-500,000 บาท ($\bar{X}$ =3.66) และ ไม่เกิน 100,000 บาท ($\bar{X}$ =3.38) ตามลำดับ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่แสดงในตารางถัดไป

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนในภาพรวม ด้านทุนจดทะเบียน ด้วยวิธีเชฟเฟ

ทุนจดทะเบียน	ไม่เกิน 100,000 บาท	100,001- 500,000 บาท	500,001- 1,000,000 บาท	1,000,001- 1,500,000 บาท	1,500,001- 2,000,000 บาท	2,000,001 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 100,000 บาท	-	-0.289	-0.436*	-0.580*	-0.588	-0.810
100,001-500,000 บาท		-	-0.157	-0.301	-0.318	-0.531
500,001-1,000,000 บาท			-	0.145	-0.152	-0.374
1,000,001-1,500,000 บาท				-	-0.007	-0.229
1,500,001-2,000,000 บาท					-	-0.222
2,000,001 บาทขึ้นไป						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 11 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 100,000 บาทให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 500,001-1,000,000 บาท และ 1,000,001-1,500,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน ด้านจำนวนพนักงาน

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ	น้อยกว่า 6 คน		6-10 คน		11-15 คน		16-20 คน		21-25 คน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ความสามารถในการสร้าง ความเจริญเติบโตทางด้านการเงิน	3.51	0.55	4.05	0.55	4.17	0.52	3.87	0.18	3.50	0.71
ความเจริญเติบโตของธุรกิจ	3.48	0.59	3.99	0.62	4.18	0.58	3.75	0.00	3.75	0.35
ความมีชื่อเสียงของธุรกิจในอุตสาหกรรม	3.46	0.57	3.97	0.52	4.12	0.54	3.75	0.35	3.50	0.71
ความมีชื่อเสียงของธุรกิจในชุมชน	3.71	0.61	4.11	0.63	4.35	0.55	4.00	0.00	3.87	0.88
ภาพรวม	3.53	0.49	4.03	0.48	4.20	0.43	3.84	0.04	3.65	0.31

จากตารางที่ 12 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงาน 11-15 คน ($\bar{X}=4.20$) ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนมากกว่าผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงาน 6-10 คน ($\bar{X}=4.03$) จำนวนพนักงาน 16-20 คน ($\bar{X}=3.84$) จำนวนพนักงาน 21-25 คน ($\bar{X}=3.65$) และ จำนวนพนักงานน้อยกว่า 6 คน ($\bar{X}=3.53$) ตามลำดับ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่แสดงในตารางถัดไป

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนในภาพรวม ด้านจำนวนพนักงาน ด้วยวิธีเชฟเฟ

จำนวนพนักงาน	น้อยกว่า 6 คน	6-10 คน	11-15 คน	16-20 คน	21-25 คน
น้อยกว่า 6 คน	-	-0.491*	-0.665*	-0.304	-0.117
6-10 คน		-	-0.173	0.187	0.374
11-15 คน			-	0.360	0.548
16-20 คน				-	0.188
21-25 คน					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 13 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 6 คนให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงาน 6-10 คน และจำนวนพนักงาน 11-15 คนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4: การเปรียบเทียบความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน จำแนกตามรูปแบบภาวะผู้นำ

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและภาพรวมความสำเร็จของธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนตามรูปแบบภาวะผู้นำ

ความสำเร็จของ ผู้ประกอบการ	รูปแบบภาวะผู้นำ						F	p-value
	เพื่อการ เปลี่ยนแปลง		แบบसान ประโยชน์		แบบไม่ใช่ผู้นำ			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ความสามารถในการสร้าง ความเจริญเติบโตทางด้านการเงิน	4.03	0.59	3.69	0.58	3.44	0.54		
ความเจริญเติบโตของธุรกิจ	4.05	0.62	3.66	0.56	3.35	0.64		
ความมีชื่อเสียงของธุรกิจใน อุตสาหกรรม	3.96	0.61	3.61	0.52	3.42	0.63		
ความมีชื่อเสียงของธุรกิจใน ชุมชน	4.27	0.55	3.82	0.56	3.57	0.71		
ภาพรวม	4.08	0.51	3.70	0.45	3.45	0.55	17.75	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 14 พบว่าในภาพรวมผู้ประกอบการที่มีรูปแบบภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X}=4.08$) ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนมากกว่าแบบसानประโยชน์ ($\bar{X}=3.70$) และแบบไม่ใช่ผู้นำ ($\bar{X}=3.45$) ตามลำดับ และผู้ประกอบการที่มีรูปแบบภาวะผู้นำแตกต่างกันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างกัน ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่แสดงในตารางถัดไป

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนในภาพรวม ด้านรูปแบบภาวะผู้นำ ด้วยวิธีเชฟเฟ

รูปแบบภาวะผู้นำ	เพื่อการเปลี่ยนแปลง	แบบसानประโยชน์	แบบไม่ใช่ผู้นำ
เพื่อการเปลี่ยนแปลง	-	0.381*	0.631*
แบบसानประโยชน์		-	0.250*
แบบไม่ใช่ผู้นำ			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้ประกอบการที่มีรูปแบบภาวะผู้นำต่างกันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่มีรูปแบบภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลงกับแบบसानประโยชน์ แบบภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลงกับแบบไม่ใช่ผู้นำ และแบบसानประโยชน์กับแบบไม่ใช่ผู้นำ

อภิปรายผลวิจัย

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนส่วนใหญ่มีภาวะผู้นำแบบसानประโยชน์ สอดคล้องกับการศึกษาของ Bass and Avolio (1990) ที่พบว่าความสัมพันธ์ของผู้นำและผู้ตามส่วนใหญ่เป็นแบบसानประโยชน์ โดยเป็นรูปแบบที่มีการแลกเปลี่ยนสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง เช่น เสนองงาน

เพื่อให้ได้คะแนนเสียง หรือให้การสนับสนุนเพื่อให้เกิดการรณรงค์ เป็นต้น เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จ

ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน ในภาพรวมและรายได้ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทราภรณ์ สุข (2548) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของ วัฒนธรรมองค์การที่มีผลต่อศักยภาพในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs มีความคิดเกี่ยวกับการมีวัฒนธรรมองค์การใน ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดีมาก

ผู้ประกอบการที่มีอายุ รายได้ต่อเดือน การศึกษา ทุนจดทะเบียน จำนวนพนักงาน และ รูปแบบภาวะผู้นำต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการทำงาน และองค์ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบภาวะผู้นำที่แตกต่างกันส่งผลให้ความสำเร็จของธุรกิจนำเที่ยวในเขต ภาคเหนือตอนบนแตกต่างกัน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ชีรพร สุทธิโส (2550) ที่ได้ศึกษาการรับรู้ วัฒนธรรมองค์การ ความผูกพันต่อองค์การและพฤติกรรมการทำงานของพนักงานในโรงงานผลิต รถจักรยานยนต์ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงาน

รูปแบบภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาศ โรจน์ธนกิจ (2546) ที่ได้ ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง วัฒนธรรมองค์การ ความยุติธรรมใน องค์การกับผลการปฏิบัติงาน พบว่าการรับรู้ความสามารถของหัวหน้างานมีความสัมพันธ์ความยุติธรรม และผลการปฏิบัติงาน

สรุปผลการวิจัย

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนส่วนใหญ่มีภาวะผู้นำแบบसानประโยชน์ ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนอยู่ในระดับมาก โดยลำดับแรกคือ ความมีชื่อเสียงของธุรกิจในกลุ่มชน รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางด้านการเงิน ความเจริญเติบโตของธุรกิจ และความมีชื่อเสียงของธุรกิจในอุตสาหกรรม ตามลำดับ นอกจากนี้ รูปแบบภาวะผู้นำยังมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือ ตอนบนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สุดท้ายนี้ผู้ประกอบการที่มีอายุ รายได้ต่อเดือน การศึกษา ทุนจดทะเบียน จำนวนพนักงาน และรูปแบบภาวะผู้นำต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จ ของธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการสร้างความเจริญเติบโตทางด้านการเงิน ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนควรให้ความสำคัญกับการจัดเก็บรักษาเงินที่ได้มาอย่างดีและสามารถตรวจสอบได้ อีกทั้งการทำกำไรจากการดำเนินธุรกิจตามเป้าหมายที่กำหนด
2. ด้านความเจริญเติบโตของธุรกิจ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มรูปแบบบริการใหม่ๆ ที่ส่งผลให้ลูกค้ามาใช้บริการมากขึ้น พร้อมกับ กระบวนการสรรหาทรัพยากรบุคคลใหม่ในทุกระดับอย่างมีคุณภาพ

3. ด้านความมีชื่อเสียงของธุรกิจในอนาคต ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนควรให้ความสำคัญกับความพึงพอใจและความจงรักภักดีต่อสินค้าและบริการของลูกค้า และการร้องเรียนของลูกค้าเรื่องคุณภาพของสินค้าหรือบริการ

4. ด้านความมีชื่อเสียงของธุรกิจในชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตภาคเหนือตอนบนควรให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของธุรกิจต่อชุมชน และความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

1. การศึกษาผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในภาคอื่น เช่น ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของงานวิจัยนี้

2. การศึกษาหาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวด้านอื่น ที่งานวิจัยนี้ไม่ได้กล่าวถึง

3. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในประเทศไทย โดยการใช้สถิติการถดถอยเชิงพหุ

เอกสารอ้างอิง

- ธีรพร สุทธิโส. (2550). *การรับรู้วัฒนธรรมองค์กร ความผูกพันต่อองค์กร และพฤติกรรมการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตรถจักรยานยนต์* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เบญจมาศ โรจน์ธนกิจ. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง วัฒนธรรมองค์กร ความยุติธรรมในองค์การกับผลการปฏิบัติงาน* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปิยะนุช มีเหว่าพันธ์. (2556). *ลักษณะของอุตสาหกรรมและธุรกิจท่องเที่ยว*. สืบค้น 30 กรกฎาคม 2561, จาก <https://chaisupar3.wordpress.com/ความเป็นมาและความสำคัญ/>.
- วรรณสิริ โมรากุล. (2558). *ท่องเที่ยวทุบสถิติรอบ 8 ปี ถึง 29.5 ล้านคน รวม 1.4 ล้านล้านบาท*. สืบค้น 30 กรกฎาคม 2561, จาก <https://mgronline.com/business/detail/9580000122988>.
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2551). *รายงานสรุปสถานการณ์โรงแรมและการท่องเที่ยวภายในประเทศ*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สุภัทราภรณ์ สุโข. (2548). *ผลกระทบของวัฒนธรรมองค์กรที่มีผลต่อศักยภาพในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Bass, B. M. and Avolio, B. J. (1990). *Transformational leadership development: Manual for the multifactor leadership questionnaire*. Palo Alto, California: Consulting Psychologists Press.
- Bass, B. M., and Avolio, B. J. (1994). *Improving Organizational Effectiveness: Through Transformational Leadership*. California. CA: Sage Publications. Inc.
- Cochran, W.G. (1953). *Sampling techniques*. New York: John Wiley & Sons. Inc.

- House, R. J., Hanges, P.J., Javidan, M., Dorfman, P.W., and Gupta, V. (2004). *Culture, leadership, and organizations: The GLOBE study of 62 societies*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications. Inc.
- Mesh, N., Huynh, M. Q., and Jessup, L. (2005). Creating successful entrepreneurial ventures in It. *Communications of the ACM*, , 48 (6), pp. 82-87.
- P. J. Gardiner Institute for Enterprise and Entrepreneurship. (2003). *Built to last entrepreneurial success stories of Newfoundland and Labrador*. (Online) Retrieved July 30, 2018, from <https://www.gov.nl.ca/publicat/royalcomm/research/Gardiner.pdf>
- Phinit Kotakarn. (2559). ผู้นำและภาวะผู้นำ...กับความสำเเร็จขององค์กร. สืบค้น 30 กรกฎาคม 2561, จาก <http://phinit0112.blogspot.com>.